

[Socialministeren.]

forslagets § 6 er åbnet mulighed for at optage også andre end folkepensionister i alderdomshjem, nemlig 60-årige invalide- eller enkepensionister. Disse pensionister har hidtil været henvist til at søge overgang til folkepension efter dispensation, såfremt de ønskede optagelse i et alderdomshjem. At opnå en sådan dispensation har i almindelighed været en formalitet, men dog forbundet med et vist besvær såvel for pensionisten som for de administrative myndigheder, og det vil derfor være en betydelig simplificering at give disse pensionister en umiddelbar ret til optagelse i alderdomshjem.

Endvidere vil jeg nævne, at den særlige refusionsordning for hjælp til udlændinge er foreslået ophævet, og at der er foreslået åbnet en almindelig adgang til for det offentlige at indtræde i en privatretlig resolution vedrørende ægtefællebidrag. Det sidstnævnte forslag tager sigte på at undgå de komplikationer, der kan opstå ved, at der samtidig består en privatretlig bidragsresolution og en resolution udfærdiget efter forsorgsloven, f. eks. i anledning af hjælp, ydet til en frasepareret hustru. Med henblik på i øvrigt at undgå forveksling med privatretlige bidragsresolutioner er det foreslået ikke fremtidig at betegne resolutioner efter forsorgsloven som bidragsresolutioner, men som betalingsresolutioner.

Jeg kan endelig nævne, at der er foreslået visse mindre ændringer med hensyn til opgørelsen af den indtægt, der danner grundlag for udbetaling af børnebidrag, hvorimod der ikke er stillet forslag om regulering af indtægtsgrænsen, der senest blev ændret i forrige folketingssamling ved indførelse af en fælles indtægtsgrænse for hele landet. I tilslutning til omtalen af børnebidragene vil jeg gerne nævne, at der vil blive tale om ændringsforslag til disse bestemmelser, der indeholdes i forslagets afsnit IV. Dette skyldes bl. a., at inddrivelseslovgivningen er under revision i justitsministeriet, hvilket vil få konsekvenser også for inddrivelse af bidrag, der er udlagt forskudsvis i henhold til forsorgsloven.

Som det fremgår af lovforslagets § 132, er det foreslået, at loven som helhed skal træde i kraft den 1. april 1962, idet tilrettelæggelsen af lovens administration vil kræve et omfattende arbejde i form af udarbej-

delse og udsendelse af cirkulærer, regnskabsvejledninger m. v.

I tilslutning til den her givne redegørelse vil jeg gerne henlede tingets opmærksomhed på de problemer, der vedrører uddannelsen af det personale, der er tilknyttet kommunernes sociale forvaltning. Med den mere individuelle behandling af klientelet, som lovforslaget er udtryk for, er det givet, at de personlige og faglige krav til socialkontorernes personale bliver øget, og det vil derfor være af den allerstørste betydning, at dette personale kan få den bedst mulige teoretiske uddannelse. Det vil her være nærliggende at tage sit udgangspunkt i den undervisning, der finder sted på Den sociale Skole, og jeg kan oplyse, at jeg har sat mig i forbindelse med de kommunale organisationer for om muligt at finde frem til en koordinering af denne skoles uddannelse med den uddannelse, socialkontorernes personale modtager. Overvejelserne herom fortsætter, og det er mit håb, at de vil resultere i en virkelig reform på dette område. Det er i det hele taget et tidens tegn, at forskellige uddannelsesformer i tilknytning til sociale institutioner er under forberedelse.

Det her foreliggende forslag afrunder den anden socialreform, som i disse år er gennemført. Betydelige lovgivningsområder er som følge af, at den socialpolitiske udvikling har medført forskydninger i visse grundlæggende synspunkter, undergået strukturelle ændringer, nye områder er kommet til, og i visse tilfælde har det vist sig nødvendigt at udskille et område til selvstændig lov. Det spørgsmål opstår da uvilkårligt, om det skulle være muligt at samle de adskilte og nyttilkomne dele til en ny helhed, og der må hertil svares, at en sådan bestræbelse næppe kan støde på uovervindelige vanskeligheder. Det drejer sig i første linje om en teknisk redaktion.

En lovgruppe danner en naturlig helhed, der kunne indgå i en lov om social tryghed, svarende til den af Den internationale Arbejdsorganisation for nogle år siden vedtagne konvention om sociale minimumsnormer og med nogenlunde samme inddeling. Den skulle omfatte sygeforsikring, arbejdsløshedsforsikring, ulykkesforsikring samt lovene om invalide- og folkeforsikring og den nyttilkomne enkepension. Det er da